

ПРАВО ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Право екологічної безпеки (соціоекологічне право) – третя, дуже важлива та прикладна галузь екологічного права. Вона є комплексною та включає ряд пооб'єктових характеристик еколого-соціальних правовідносин.

Метою вивчення цієї дисципліни є засвоєння студентами спеціальних комплексних наукових положень, чинного екологічного законодавства, що регулюють екологічну безпеку, набуття навиків його застосування, що сприяє становленню фахівців-правознавців щодо забезпечення режиму законності в екологічній сфері та розвитку екологічних відносин.

Завданнями вивчення дисципліни «Право екологічної безпеки» є опанування і закріплення сутності та змісту необхідних теоретико-правових засад забезпечення вимог екологічної безпеки та формування системи знань щодо загальних принципів управління охороною навколишнього природного середовища з урахуванням екологічних ризиків.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати :

- ✓ проблемні питання теорії, практики та законотворчості в сфері екологічних відносин;
- ✓ діюче законодавство у сфері екологічної безпеки;
- ✓ механізм антропогенного впливу на довкілля, загроз національним інтересам в екологічній сфері; формування екологічної політики держави.
- ✓ правовий режим забезпечення екологічної безпеки, у тому числі щодо окремих природних об'єктів;
- ✓ забезпечення основних прав громадян у відносинах із забезпечення екологічної безпеки навколишнього природного середовища;

вміти :

- ✓ порівнювати і аналізувати норми законодавства про екологічну безпеку;
- ✓ тлумачити і застосовувати чинне законодавство про екологічну безпеку;
- ✓ узагальнювати еколого-правову практику у сфері про екологічної безпеки та робити відповідні висновки;
- ✓ давати юридичну кваліфікацію відносинам, що пов'язані із екологічною безпекою.

Великого значення набуває вивчення ролі контролю у формуванні мотивації навчання студентів, розвитку їх пізнавальної самостійності, самоконтролю особистості. Поряд із зовнішніми формами контролю повинні використовуватись шість дидактичних принципів перевірки і оцінки знань: **дієвість, систематичність, індивідуальність, диференціювання, об'єктивність і єдність вимог.** Опитування, яке буде застосовуватись, може бути

фронтальним, індивідуальним, ущільненим. Також використовуватимуться професійні задачі ділові ігри, підібрані відповідно з вимогами.